

Att lösa knutar och knyta på nytt

Från demonstrationen på internationella dagen för avskaffande av våld mot kvinnor, 25e november. 30 år efter att dagen myntades på det första Encuentro feminista de Latinoamerica y el Caribe.

Foto: Sissela Nordling Blanco

Att lösa knutar och knyta på nytt Under 30 år har feminister från Latinamerika och Karibien träffats för att tillsammans diskutera, utbyta erfarenheter och utforma strategier. Första träffen ägde rum 1981 i Bogotá, och i november firades 30-årsjubileumet i samma stad som det hela startade med temat "30 år av latinamerikansk och karibisk feminism: att knyta upp, klä av och återknyta".

Knutmetaforen syftar på politiska knutar och konflikter som ska upp till ytan för att bearbetas. En sådan knut som börjat knyts upp i takt med att forumet vuxit är vilka som är delaktiga i det. Representationen utifrån till exempel etnicitet har breddats; antalet deltagare som identifierar sig som ursprungsfolk och afroättlingar har ökat. Detta har öppnat upp för fler perspektiv och nya problemformuleringar. En fortsatt utvidgning eftersträvas, men samtidigt poängteras vikten av att inte låta målet stanna vid att "få in" vissa kroppar och låta dessa förkroppsliga mångfald, utan att göra upp med de strukturella hindren som försvårar för människor att delta i och utveckla den feministiska kampen. Kännetecknande för forumet är förståelsen av feminism som en rörelse i konstant förändring och

utveckling. En utveckling som korsas av och sammanfaller med andra rörelser mot diskriminering och ojämlikhet. Metoderna som används på forumet för att belysa knutar och klä av patriarkatet, kapitalismen, rasismen, kolonialismen och heteronormativiteten inom den egna rörelsen är något som den feministiska rörelsen i Sverige skulle kunna vinna mycket på att ta efter. Detta görs bland annat genom "provocaciones"; worskhops som är till för att identifiera konflikter och konfrontera exkluderande praktiker. Första dagen löses knutarna upp och andra dagen knyter man om, genom att diskutera möjliga vägar framåt och strategier för omstrukturering. Vikten av att positionera sig själv och sin kamp i ett sammanhang och inte göra anspråk på universella lösningar betonas starkt.

En annan metod som används för att frammana konfrontation med exkluderande beteenden inom den egna rörelsen är en öppen scen för alla grupper eller organisationer som har åsikter. Scenen intogs av bland annat autonoma feminister

som hade kritik mot att forumet kostar pengar, vilket hindrar många fattiga kvinnor från att delta. Hiv-positiva kvinnor tog chansen att uppmärksamma stigmatiseringen av hiv-positiva och feminiseringen av hiv som en viktig feministisk fråga att arbeta med. Transfeminister gick upp på scenen för att uppmärksamma sina behov av rättigheter. Karibiska kvinnor påtalade bristen på inkludering av karibiska, brasilianska och ursprungsfolkskvinnor som inte är spansktalande, eftersom forumet hölls på spanska utan tolkning. Sammanlagt hölls omkring 30 olika anföranden. Kritiska röster besvarades med applåder. Ingen skam för att föra fram intern kritik fanns, och ingen tacksamhetsskuld satte stopp för att säga det som måste bli sagt.

För nästa forum kommer Peru att vara värdland. I sin kandidatur framhävde Peru just strävanden

efter att inkludera de många olika feministiska rösterna i arbetet med att skapa Encuentro feminista de Latinoamerica y el Caribe 2013.

Text: Sissela Nordling Blanco

Talesperson för Feministiskt initiativ och medlem i Latinamerikagrupperna.

